

वडाध्यक्ष बलले बनाए आफ्नै बाबुको शालिक

विकास संवाददाता

मकवानपुरको थाहा नगरपालिकामा पूर्वजनप्रतिनिधि अष्टमान बलको शालिक निर्माण गरिएको छ । थाहा-११ का वडाअध्यक्ष किरणमान बलले आफ्नै बाबु पूर्वजनप्रतिनिधि अष्टमानको शालिक स्थापना गरेका हुन् ।

टिस्टुङ, नौखण्डस्थित वडा कार्यालय अगाडि निर्माण गरिएको शालिकको ११ कात्तिकमा अनावरण गरिएको हो । थाहाको टिस्टुङ क्षेत्रको पहिचानका लागि पूर्वजनप्रतिनिधि बलको शालिक स्थापना गरिएको हो । थाहा नगरपालिकाको ११ र १२ नम्बर वडा कार्यालयले संयुक्त रूपमा २८ कात्तिक, २०७६ मा बलको शालिक निर्माण गर्ने निर्णय गरेको थियो ।

नगरपालिकाले टिस्टुङ पहिचान स्तम्भ शीर्षकमा १० लाख रूपैयाँ विनियोजन गरेपछि शालिक निर्माण गरिएको हो । करिब ११ लाख खर्चमा अर्धकदको शालिक निर्माण गरिएको ११ नम्बरका वडाध्यक्ष बलले जानकारी दिए ।

अष्टमान मकवानपुरको सुदूरउत्तरमा पर्ने साविक टिस्टुङ गाविसका पूर्वजनप्रतिनिधि हुन् । प्रतिनिधिसभा सांसद तथा नेकपाका केन्द्रीय सदस्य विरोध खतिवडाले स्व. बलको स्मृति दिवस अवसरमा शालिक अनावरण गरेका हुन् । बल प्रधानपञ्च तथा तत्कालीन टिस्टुङ गाविसका अध्यक्षसमेत थिए । १४ पुस २००२ मा जन्मिएका बल २०४३ देखि २०४६ सम्म तत्कालीन टिस्टुङ पञ्चायतको प्रधानपञ्च थिए । बहुदलपछि ०४९ को स्थानीय निर्वाचनमा तत्कालिन नेकपा एमालेबाट गाविस अध्यक्षमा उनी निर्वाचित भएका थिए । नेपाल तामाङ घेडुङ मकवानपुरका संस्थापक अध्यक्षसमेत रहेका बल ८ वर्ष भारतीय सेनामा काम गरेर आएको गौँसमा उनी 'लाहुरे'

उपनामबाट परिचित थिए ।

निडर स्वभाव र विकास अभियानकर्मीका रूपमा उनले सामाजिक काममा आफूलाई संलग्न गराए । उनै बलले ०४३ मा तत्कालीन साना किसान विकास आयोजना कार्यक्रमअन्तर्गत गाउँमा कुटानी पिसानी मिल स्थापना गरेका थिए । बल तत्कालीन बागेश्वरी प्राक्तिको व्यस्थापन समितिको अध्यक्ष भएर स्थानीय स्तरमा शिक्षाको जग बसाल्न प्रयत्नशील भए ।

शालिक अनावरण गर्दै सांसद खतिवडाले बलले दुर्गम स्थानमा परिवर्तनका लागि आधार खडा गरेकाले हालको विकास सम्भव भएको बताए । थाहा नगरपालिकाका प्रमुख लवशेर विष्टले बल अन्याय र अत्याचारविरुद्ध लड्ने योद्धा भएको स्मरण गरे । इन्द्रसरोवर गाँउपालिकाका अध्यक्ष जीवन लामाले बल उतिबेला समुदायमा जागरण ल्याउन पहल गर्ने नेता भएको दाबी गरे ।

थाहाको टिस्टुङ उत्तरी क्षेत्रकै प्रमुख पर्यटकीय गन्तव्यका रूपमा विकास हुँदै छ । वडाध्यक्ष बलले ११ नम्बर वडामा मात्रै आधा दर्जन पर्यटकीय स्थल निर्माण गरिरहेका छन् । टिस्टुङमा चर्चित नर्वे डुंगा छ, जहाँ काठमाडौँदेखि पर्यटक घुमफिरका लागि पुग्छन् । ११ नम्बर वडामा खुकुरी डुंगा, चरी डुंगा, मुस्कान भरना निर्माण भएको छ । यसैगरी देशका विभिन्नरूका प्रतिमा एकै ठाउँ देख्न पाइने गरी राष्ट्रिय विभूति पार्क निर्माण गरिँदै छ ।

कोरोना कहरकाबीच मनाइयो चित्लाङमा कार्तिक नाच

विकास संवाददाता

थाहा नगर

मकवानपुरको थाहानगर स्थित पर्यटकीय गाउँ चित्लाङमा १५ कात्तिक रातीबाट कार्तिक नाच (कतिपुहि प्याख्यौं) सुरु भएको छ । पाँच सय वर्षअघिबाट सञ्चालनमा आएको यस नाच दसैँको कोजाग्रत पूर्णिमादेखि शुरु हुन्छ । नाचको पुर्वसन्ध्यामा स्वच्छन्द भैरवको रथ चित्लाङ माफ्फगाउँमा घुमाएपछि कार्तिक नाच शुरु हुन्छ ।

बेलुका गाउँमा युवाले रथ घुमाएर पूजाआजा गरेपछि तीन दिनसम्म नाच सञ्चालन गरिन्छ । गाउँका मुख्य गुरु रामकृष्ण बलामीको घरमा पूजा गरी ५ वटा देवताको नाच निकालिन्छ । वर्षेनी हुने यो नाचमा गणेश, बाराही, भैरव, महालक्ष्मी र कुमारी नचाइन्छ । '१२ वर्षमा हुने नाचमा भने पुजाविधि नै फरक हुन्छ, देउता पनि ९ वटा हुन्छ' नाच गुरु समेत रहेका बलामीले भने । विभिन्न देवताका मुखुन्डो लगाएर बाजाको तालमा पहिलो रातभर माफ्फगाउँस्थित अशोक चैत्य परिसरमा

पुगेर देवाताले नृत्य देखाउने गर्छन् । त्यस्तै दोस्रो र तेस्रो रात भने माफ्फगाउँको डबलीमा रहेको खटमा देउताहरू नाच्ने गर्दछन् । १७ कात्तिकको रातसम्म विभिन्न किसिमका नेवारी नृत्य प्रस्तुत गरी यो नाच देखाइने स्थानीय लक्षीलाल बलामीले बताए । 'रात भरी-भरी नाँच प्रस्तुत गरिन्छ', बलामीले भने, 'नाँच हेर्ने स्थानीयवासी रातभर जाग्राम बस्छन् । पहिले पहिले त काठमाडौँ र ललितपुरबाट पनि जात्रा हेर्ने ठूलो संख्यामा आउने गर्थे, यसपाली कोरोनाको कारण आएनन् ।'

वर्षेनी प्रदर्शन हुने ऐतिहासिक नाचमा चित्लाङका नेवार समुदाय मात्र होइन, बज्रबारही, मार्खु, कुलेखानी लगायत क्षेत्रका बासिन्दा रातभर जात्रामा बस्छन् । वृद्धदेखि बालकसम्म जात्रामा सहभागी हुन्छन् । जात्रामा पुरुषको भन्दा महिला संख्या अधिक रहने गरेको छ । त्यसो त यसपालि भने उक्त संख्यामा कमी आएको थाहा नगरपालिका वडा नम्बर ९ का वडा अध्यक्ष परशुराम श्रेष्ठले बताए । यसपालि सामान्य ढंगले पुजाआजा गरी मनाउन अनुरोध गरिएको अध्यक्ष श्रेष्ठले जानकारी दिए । स्थानीय लक्षीलाल बलामीका अनुसार नाचका क्रममा हुने कृष्णलीला ५ सय वर्षदेखि यहाँ सञ्चालन भइरहेको जनाए । ऐतिहासिक किसिमका नेवारी नृत्य प्रदर्शनका लागि वडा कार्यालयले पनि सहयोग गर्ने गरेको अध्यक्ष श्रेष्ठले बताए । वडाअध्यक्ष श्रेष्ठ भन्छन्-'साँस्कृतिक नाचले चित्लाङको पर्यटन प्रवर्द्धनमा समेत बल पुग्छ, गएको वर्ष ६० हजार रूपैयाँ सहयोग गरे, यस वर्ष नि धेरैथर सहयोग गर्नु ।'

लकडाउन अथवा निषेध आदेश रहँदा वा हटेपनि कोरोना संक्रमणको जोखिम कायम छ, सतर्क रहौं, सुरक्षित बनौं

कोरोना भाइरस सजिलै सर्ने मुख्य तीन अवस्थाहरू

कोभिड १९ बाट जोगिन तीन 'भ' बारे जानकारी राखौं

भिडभाड हुने स्थान
जहाँ धेरै मान्छेहरू जम्मा भएका हुन्छन्

भौतिक दूरी कम हुने स्थान
जहाँ नजिक बसेर वातालाप गर्नुपर्ने हुन्छ

भेन्टिलेशन नभएको वा दोहोरो हावा नचल्ने स्थान

यी तीनवटै अवस्थाको मिलाप हुने स्थानमा

कोरोना संक्रमणको जोखिम अत्यन्त उच्च हुन्छ

भिडभाड, भौतिक दूरी कम हुने र भेन्टिलेशन पर्याप्त

नभएका स्थानहरूबाट टाढा रहौं, कोरोनाबाट बच्ौं

तपाईंले अपनाउनु पर्ने सावधानीहरू

भिडभाड हुने स्थानमा नजानी सधैं भौतिक दूरी कायम गर्नु सधैं सुरक्षित स्थानहरूमा सकेसम्म कम समय व्यतित गर्नु

सार्वजनिक स्थानमा सदैव कतौना दुई मिटर भौतिक दूरी कायम गर्नु

पर्याप्त दोहोरो हावा प्रवाहका निमित्त खोल तथा ढोकाहरू खुला राख्नु

हात सँधै साबुन पानीले धोऔं तथा कोकरो पुग्ने हाँकिउठे गर्दा नाक तथा मुख छोप्ने बानी बसाल्नु

भौतिक दूरी आवश्यक हुने स्थानमा अनिवार्य रूपमा मास्कको प्रयोग गर्नु

साधारण लक्षण माल भएमा घरमै बसौं, आवश्यक परेमा अस्पताल जाऔं

स्रोत: विश्व स्वास्थ्य सङ्गठन

नेपाल सरकार
सञ्चार तथा सूचना प्रविधि मन्त्रालय
सूचना तथा प्रसारण विभाग

व्यक्तिगत घटना दर्ता सम्बन्धी जरूरी सूचना !

जन्म दर्ता बालबालिकाको नैसर्गिक अधिकार हो । जन्मेको ३५ दिन भित्रै आफ्नो स्थानीय तहमा गई दर्ता गरौं । जन्म र मृत्यु दर्ताको सूचना परिवारको मुख्य व्यक्तिले र निजको अनुपस्थितिमा परिवारको उमेर पुगेको व्यक्तिले सूचना दिन सक्छन् । जन्म, मृत्यु, बसाई सराई, विवाह एवं सम्बन्ध विच्छेदका घटना दर्ता गर्नु नागरिकको कर्तव्य हो । बसाई सराई गर्दा व्यक्ति आफू मात्र बसाई सराई गर्नु व्यक्तिले र परिवार नै बसाई सराई गर्नु परिवारको मुख्य व्यक्तिले दर्ता गर्नु पर्छ ।

थाहा नगरपालिका

नगर कार्यापालिकाको कार्यालय

इन्द्रायणीचौर, मकवानपुर

सम्पादकीय

स्थानीय तहलाई भूमि व्यवस्थापन चुनौति बन्दै

हाम्रो देशमा पटक-पटक भूमि व्यवस्थापन सम्बन्धी समस्या लामो समयदेखि उठिरहने र कहिल्यै समाधान नभएको समस्या हो। सरकारले भूमिहीनका समस्या समाधान गर्ने भन्दै विभिन्न नाममा आयोगहरू बनाउँदै आएको छ। कहिले सुकुम्बासी आयोग त कहिले कुनै आयोगमार्फत काम शुरू गर्ने तर समस्या समाधान नगर्ने विगतको परम्परा हो। अहिले पनि सरकारले भूमिसम्बन्धी समस्या समाधान आयोग गठन गरेर काम अघि बढाएको छ। सरकारले भूमिसम्बन्धी ऐनको आठौँ संशोधन गरिसकेको छ भने गठनादेश पनि जारी गरेको छ। सरकारले अब ७७ वटै जिल्लामा आयोग गठनको तयारी थालेको छ। भूमिहीन दलित, भूमिहीन सुकुम्बासी तथा अव्यवस्थित बसोवासीहरूको वास्तविक लगत तयार गरी अभिलेखीकरण गर्ने, आवासविहीन नागरिकका परिवारलाई भूमि उपलब्ध गराई योजनाबद्ध, एकीकृत र सुरक्षित वस्ती निर्माणमा मद्दत गर्ने, कृषि कर्ममा संलग्न भूमिहीन दलित, भूमिहीन सुकुम्बासी तथा अव्यवस्थित बसोवासीलाई कृषिका लागि जमिन उपलब्ध गराउने वा स्वामित्व कायम गर्ने आयोगको उद्देश्य निर्धारण गरिएको छ। त्यस्तै भू-उपयोग योजना कार्यान्वयनमा सहजीकरण गरी व्यवस्थित वस्ती निर्माण र उत्पादन तथा उत्पादकत्व बृद्धिमा योगदान गर्ने, जोखिम क्षेत्रलगायत कानूनको तयारी बन्नु नहुने भन्ने तोकिएको स्थानमा बसोबास गरेका वास्तविक भूमिहीन परिवारलाई योजनाबद्धदृष्टिले स्थानान्तरण गर्ने र अन्यायपूर्ण भूस्वामित्वको कारणबाट सिर्जित शोषणमूलक श्रम सम्बन्ध र विभेद अन्त्य गर्ने भनिएको छ। यो उद्देश्यले भूमिहीनमा आशा जगाएको भए पनि आयोगले कति निष्पक्षरूपमा काम गर्छ, यसमा नै नतिजा निर्भर हुनेछ।

नेपालको भूमिसम्बन्धी नीति निर्माणको थालनी मुलुकी ऐन लागू भएदेखि नै भएको मानिन्छ। भूमि व्यवस्थापनसम्बन्धी कानूनको इतिहास हेर्दा विगत उन्मूलन ऐन २०१६ देखि अहिलेको भूमि सम्बन्धी ऐन २०२१ को आठौँ संशोधनसम्म आउँदा धेरै परिवर्तन गरिएको छ। कानूनीरूपमा जति धेरै परिवर्तन गरिएको छ, नेपालमा भूमि व्यवस्थापनको समस्या त्यसरी समाधान हुन सकिरहेको छैन, यो समस्या आज पनि विद्यमान छ। अहिलेसम्म दर्जन बढी कानून र दर्जन बढी आयोग बने पनि वास्तविक सुकुम्बासीले जग्गा पाउन सकिरहेका छैनन् बरु जो वास्तविक सुकुम्बासी होइनन्, उनीहरूले पाउने गरेका छन्। त्यसैले गर्दा नेपालमा सुकुम्बासीभन्दा हुकुमवासीले जग्गा पाउने गरेको गुनासो सबै ठाउँमा सुनिने गर्दछ।

अहिले नेपालमा ठूलो आवयथकता भनेको भूउपयोग नीतिको सही कार्यान्वयन नै हो। निजी जग्गामा जहाँ जे गरे पनि हुन्छ भन्ने गलत मान्यताका कारण खेतीयोग्य जमिनमा आवास क्षेत्र विस्तारको काम निकै बढेको छ। स्थानीय तहहरूले विकासका ठूला ठूला योजना तर्जुमा र कार्यान्वयन गर्दा पनि भूमि व्यवस्थापन सम्बन्धी योजना फिर्ताले छ। थाहा नगरपालिकाले पनि जनप्रतिनिधी आएको छैन वस्ती विकासको योजना त्यागेको भएपनि कार्यान्वयनमा असफल छ। अनियन्त्रित प्लटिङका कारण खेतीयोग्य जमिन मासिँदै गएको छ भने अन्धाधुन्ध वस्ती विकास गर्दा मानव वस्तीहरू पनि असुरक्षित भइरहेका छन्। नदी खोला छेउमा समेत प्लटिङ गर्ने क्रम बढेकाले वस्तीहरू असुरक्षित हुँदै गएका छन्। त्यसैले स्थानीय तहहरूले खेतीयोग्य जमिन मासिन नदिन र सुरक्षित वस्ती विकासका लागि ध्यान दिन अब दिहा गर्नु भूमि व्यवस्थापनमा अझै डरलाग्दो अवस्था आउनसक्छ।

थाहा नगरपालिकाको शिखरकोट काउण्टरबाट दिवा बस सेवा

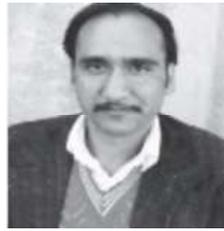
दिवा ६:१५	बजे काठमाण्डौ (हाइवे)
दिवा ६:१५	बजे हेटौडा (फोर्स)
दिवा ७:१५	बजे काठमाण्डौ (बस)
दिवा ८:००	बजे हेटौडा (बस)
दिवा ८:१५	बजे सिमरगढा हुँदै काठमाण्डौ (फोर्स)
दिवा ८:००	बजे काठमाण्डौ (मिनीबस)
दिवा ८:००	बजे हेटौडा जम्मा हाइवे
दिवा ८:४५	बजे काठमाण्डौ फोर्स
दिवा १०:१५	बजे मावु, पालुङ हुँदै हेटौडा (मिनीबस)
दिवा १०:१५	बजे काठमाण्डौ (फोर्स)
दिवा १०:३०	बजे हेटौडा (फोर्स)
दिवा ११:१५	बजे काठमाण्डौ (मिनीबस)
दिवा १२:३०	बजे हेटौडा (बस)
मध्यान्ह १२:३०	बजे काठमाण्डौ (बस)
मध्यान्ह १:३०	बजे हेटौडा (मिनीबस)
दिउँसो १:३०	बजे पालुङ गोर्खा पकने (मिनीबस)
दिउँसो १:३०	बजे काठमाण्डौ (फोर्स)
दिउँसो २:३०	बजे काठमाण्डौ (फोर्स)
दिउँसो ३:००	बजे पालुङबाट मावु (बस)
दिउँसो ३:३०	बजे पालुङबाट काठमाण्डौ (बस)

थप जानकारीको लागि नारायणी यातायात दिवा बस सेवा तथा टिकट काउण्टर दामन शिखरकोट इन्वार्ड अरुण लामा ८५५५०७२२२२ र नरेन्द्र अधिकारी ८५५५०७०५१९

महत्त्वपूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू

पालुङ एम्बुलेन्स (वालक)	८५८२००७८०१
आगा एम्बुलेन्स (वालक)	८५८६०२३७५५
जनसंख्या उच्च मा.वि.	०५७-६२०३६८
थाहा नगरपालिका कार्यालय	०५७-८०००५६
मत्स्यनारायण मा.वि.	०५७-६२०५१२
इंग्रज पालुङ (प्रमुख)	८५८५७८६८८८
प्रहरी चौकी फाखेल	०५७-६५५१८८
जिल्ला प्रशासन सञ्चालनपुर्	०५७-५२०३८८
विद्युत प्राधिकरण पालुङ	०५७-८०००२६

स्थानीय तहमा बैकिङ व्यवस्थापन

विश्वनाथ स्वरल

हाम्रो देशमा संघीय संविधान बनेर संघीय राज्यव्यवस्था लागू भएसँगै बैक पनि संघीय स्वरूपमा काम गर्ने अभ्यासमा भुटेका छन्। यसरी राष्ट्र बैकले पनि ७ सय ५३ ओटै स्थानीय तहमा वाणिज्य बैकहरूका शाखा पुर्‍याउने बैकहरूलाई निर्देशन गरिसकेपछि हाल आएर धेरैजसो बैकले स्थानीय तहमा आफ्ना शाखा विस्तार गर्न लागेका छन्। मुलुकमा संघीयता लागू भएसँगै र ती नै तहको निर्वाचन भएर स्थानीय सरकारहरूले काम गर्न थालेसँगै गाउँगाउँमा आर्थिक गतिविधि बढ्न थालेको छ। यस कारणले गर्दा स्थानीय सरकारहरूको आर्थिक गतिविधि बढेसँगै बैकलाई पनि गाउँ जान सजिलो भएको छ। यसको फलस्वरूप वित्तीय साक्षरता पनि बढ्न थालेको छ। आउँदा दिनहरूमा सिंहदरबारमा मात्र केन्द्रित रहेको आर्थिक क्रियाकलापहरू अब गाउँघरमा विस्तार हुन लागेको छ। अबका दिनमा आर्थिक समृद्धिको विकासको पाइला चाल्नका लागि बैकहरूलाई कारोबार विस्तारको सुवर्ण अवसर प्राप्त भएको छ।

यसर्थ विभिन्न वित्तीय संस्थाहरूबाट आर्थिक कारोबार गर्न बानी क्रमशः विकास हुँदै गएको छ। देशमा बढ्दो जागरण अभियानबाट द्रुत गतिमा फेब्रिडो डिजिटल सुविधाले बैक र ग्राहक दुवैलाई सहज बनाएको छ। यसको फाइदा ग्रामीण क्षेत्रमा बसोबास गर्ने सम्पूर्ण जनताले सजिलैसँगै उपभोग गर्न सहज भएको छ। यसरी पहल गरेर फाइदाको अवसर जुटाउने कार्यको माध्यम नै बैक हो। देशमा सञ्चालनमा रहेका २७ वटा वाणिज्य बैकहरूले ७ सय ४७ स्थानीय तहमा शाखा विस्तार गरेका छन्। नेपाल राष्ट्र बैकले सार्वजनिक गरेको देशको वर्तमान आर्थिक तथा वित्तीय अवस्थासम्बन्धी चालू आर्थिक वर्षको दुई महिनाको विस्तृत प्रतिवेदनअनुसार सातवटा प्रदेशका ७ सय ५३ स्थानीय तहमध्ये अब वाणिज्य बैकहरूको शाखा पुग्न बाँकी रहेको स्थानीय तहको संख्या ६ मात्र रहेको छ। राष्ट्र बैकका अनुसार बैक तथा वित्तीय संस्थाहरूको कुल संख्या भने यस अवधिमा १ सय ४९ कायम भएको छ। सोअनुसार २७ वटा वाणिज्य बैक, क्षेत्रीय र राष्ट्रिय स्तरका समेत गरी १९ वटा विकास बैक, २१ वटा फाइनेन्स कम्पनी, ८१ वटा लघुवित्तीय वित्तीय संस्था र एउटा पूर्वधार विकास बैक सञ्चालनमा रहेका छन्।

राष्ट्र बैकले वित्तीय स्थायित्व सुदृढीकरण गर्ने उद्देश्यले बैक तथा वित्तीय संस्था गम्भै/गम्भै तथा प्राथमिकसम्बन्धी प्रक्रिया सुरु गराएपश्चात् २०७७ भदौ मसान्तसम्ममा कुल २ सय ७ वटा बैक तथा वित्तीय संस्था मर्जर/प्राप्ति प्रक्रियामा सामेल भइसकेका छन्। यसमध्ये १ सय ५७ वटा संस्थाको इजाजत खारेज हुन गई कुल ५० वटा संस्था मात्र कायम रहेको राष्ट्र बैकले जानकारी दिएको छ। यस अवधिमा बैक तथा फाइनेन्स कम्पनीहरूको कुल शाखा संख्या भने ९ हजार ८ सय ५१ पुगेको छ, जसमध्ये वाणिज्य बैकहरूको कुल शाखा संख्या ४ हजार ५ सय ५ वटा, विकास बैकका १ हजार २१ वटा, फाइनेन्स कम्पनीहरूको २ सय ४६ वटा र लघुवित्तीय वित्तीय संस्थाहरूको ४ हजार ७९ वटा शाखा सञ्चालनमा रहेका छन्। राष्ट्र बैकका अनुसार यसअघि अर्थात् २०७६ असार मसान्तसम्ममा बैक तथा फाइनेन्स कम्पनीहरूको कुल शाखा संख्या ८ हजार ६ सय ६६ रहेको थियो। नेपालमा

बदलिएको संघीय राज्य संरचना बैकका लागि अवसरफै भएको छ। विगतमा दृढको अवस्था थियो। स्थानीय तहको निर्वाचन हुन नसकी राजनीतिक रिक्तताको अवस्था थियो। हाल आएर संघीयता विश्वका २८ देशहरूले अपनाएको अवस्था छ। हाम्रो देशमा

गाउँबाट सहर पसेका मानिस अवसरको स्थानान्तरणसँगै गाउँ नै फर्किन थालेका छन्। उनीहरू बैकसँगै मिलेर व्यवसाय गर्न थालेका छन् जसले गर्दा बैकलाई काम गर्न, बजार बनाउने अवसर नै भएको छ। दूरदर्शी बैकहरूले ती सभ्यता बुझेर नै गाउँगाउँसम्म शाखा विस्तारलाई प्रतिस्पर्धात्मक रूपमा अघि बढाएका छन्। बैकमाथि मानिसहरूको विश्वास बढेको छ। अब साना स्तरका व्यापारीहरूले पनि स-सानो ढानिपको कारोबार पनि बैकबाट हुन थालेको छ। अबका दिनमा बैक मानवका लागि अपरिहार्य नै भइसकेको कुरामा कसैको पनि दुईमत नहोला।

पनि यस व्यवस्थाले सफलपूर्वक कार्यान्वयन गर्न सकेको खण्डमा गाउँगाउँको आर्थिक समृद्धि बढ्ने, वित्तीय साक्षरता बढ्ने र यससँगै बैकिङ एक बँक खाता खोल्न अभियान नै क्रियाकलाप बढ्ने देखिन्छ। त्यसकारण बैकहरूले संघीय राज्यव्यवस्थाको सहयोगमा वित्तीय पहुँच पुर्‍याउनु सक्ने एउटा आधार अहिले बनेको छ।

यसर्थ बैकले आफ्नो दायरा फराकिलो बनाउँदै लगेका छन्। यसबाट बैकले दिने सेवासुविधा विस्तारित हुँदै गएका छन्। मूलतः सुविधा बढाएर मानिसहरूलाई बैकसम्म ल्याउने काम गरेका छन्। आफ्नो जग सम्पूर्ण रूपमा बलियो बनाउँदै गएका बैकहरूको साँच्चै नै नवीनतम दिनहरू सुरु भएका छन्। राष्ट्र बैकले वित्तीय स्थायित्व सुदृढीकरण गर्ने उद्देश्यले बैक तथा वित्तीय संस्था गम्भै/गम्भै तथा प्राथमिकसम्बन्धी प्रक्रिया सुरु गराएपश्चात् २०७७ भदौ मसान्तसम्ममा कुल २ सय ७ वटा बैक तथा वित्तीय संस्था मर्जर/प्राप्ति प्रक्रियामा सामेल भइसकेका छन्। यसमध्ये १ सय ५७ वटा संस्थाको इजाजत खारेज हुन गई कुल ५० वटा संस्था मात्र कायम रहेको राष्ट्र बैकले जानकारी दिएको छ। यस अवधिमा बैक तथा फाइनेन्स कम्पनीहरूको कुल शाखा संख्या भने ९ हजार ८ सय ५१ पुगेको छ, जसमध्ये वाणिज्य बैकहरूको कुल शाखा संख्या ४ हजार ५ सय ५ वटा, विकास बैकका १ हजार २१ वटा, फाइनेन्स कम्पनीहरूको २ सय ४६ वटा र लघुवित्तीय वित्तीय संस्थाहरूको ४ हजार ७९ वटा शाखा सञ्चालनमा रहेका छन्। राष्ट्र बैकका अनुसार यसअघि अर्थात् २०७६ असार मसान्तसम्ममा बैक तथा फाइनेन्स कम्पनीहरूको कुल शाखा संख्या ८ हजार ६ सय ६६ रहेको थियो। नेपालमा

छन्। त्यसैगरी लुम्बिनी प्रदेशमा १ सय ९ स्थानीय तहमा भने सबैमा बैकका शाखाहरू खुलेका छन्। त्यसरी नै कर्णाली प्रदेशमा भने ७९ स्थानीय तहमध्ये ७८ वटामा बैकका शाखाहरू पुगेका छन् भने खुल बाँकी १ वटा स्थानीय तहमा निकट भविष्यमा खुलेको छ। सुदूरपश्चिम प्रदेशमा भने ८८ स्थानीय तहमध्ये ८६ वटामा बैकका शाखाहरू खुलेका छन् भने २ वटा स्थानीय तहमा निकट भविष्यमा बैकका शाखा खुल्ने आशा गर्न सकिन्छ। यसरी सातै प्रदेशमा अर्थात् देशभरमा जम्माजम्मा ७ सय ४७ वटा शाखाहरू खुलेका छन् भने बाँकी रहेका ६ वटा बैकका शाखाहरू भने निकट भविष्यमा खुल्ने सम्बन्धित निकायहरूले जानकारी दिएका छन्।

समग्रमा भन्नुपर्दा सरकारले वित्तीय पहुँच पुर्‍याउने लक्ष्यका साथसाथै सबै स्थानीय तहमा वाणिज्य बैकका शाखा पुर्‍याउने लक्ष्य राखेको भए पनि अझै

गाउँबाट सहर पसेका मानिस अवसरको स्थानान्तरणसँगै गाउँ नै फर्किन थालेका छन्। उनीहरू बैकसँगै मिलेर व्यवसाय गर्न थालेका छन् जसले गर्दा बैकलाई काम गर्न, बजार बनाउने अवसर नै भएको छ। दूरदर्शी बैकहरूले ती सभ्यता बुझेर नै गाउँगाउँसम्म शाखा विस्तारलाई प्रतिस्पर्धात्मक रूपमा अघि बढाएका छन्। बैकमाथि मानिसहरूको विश्वास बढेको छ। अब साना स्तरका व्यापारीहरूले पनि स-सानो ढानिपको कारोबार पनि बैकबाट हुन थालेको छ। अबका दिनमा बैक मानवका लागि अपरिहार्य नै भइसकेको कुरामा कसैको पनि दुईमत नहोला।

पनि यस व्यवस्थाले सफलपूर्वक कार्यान्वयन गर्न सकेको खण्डमा गाउँगाउँको आर्थिक समृद्धि बढ्ने, वित्तीय साक्षरता बढ्ने र यससँगै बैकिङ एक बँक खाता खोल्न अभियान नै क्रियाकलाप बढ्ने देखिन्छ। त्यसकारण बैकहरूले संघीय राज्यव्यवस्थाको सहयोगमा वित्तीय पहुँच पुर्‍याउनु सक्ने एउटा आधार अहिले बनेको छ।

यसर्थ बैकले आफ्नो दायरा फराकिलो बनाउँदै लगेका छन्। यसबाट बैकले दिने सेवासुविधा विस्तारित हुँदै गएका छन्। मूलतः सुविधा बढाएर मानिसहरूलाई बैकसम्म ल्याउने काम गरेका छन्। आफ्नो जग सम्पूर्ण रूपमा बलियो बनाउँदै गएका बैकहरूको साँच्चै नै नवीनतम दिनहरू सुरु भएका छन्। राष्ट्र बैकले वित्तीय स्थायित्व सुदृढीकरण गर्ने उद्देश्यले बैक तथा वित्तीय संस्था गम्भै/गम्भै तथा प्राथमिकसम्बन्धी प्रक्रिया सुरु गराएपश्चात् २०७७ भदौ मसान्तसम्ममा कुल २ सय ७ वटा बैक तथा वित्तीय संस्था मर्जर/प्राप्ति प्रक्रियामा सामेल भइसकेका छन्। यसमध्ये १ सय ५७ वटा संस्थाको इजाजत खारेज हुन गई कुल ५० वटा संस्था मात्र कायम रहेको राष्ट्र बैकले जानकारी दिएको छ। यस अवधिमा बैक तथा फाइनेन्स कम्पनीहरूको कुल शाखा संख्या भने ९ हजार ८ सय ५१ पुगेको छ, जसमध्ये वाणिज्य बैकहरूको कुल शाखा संख्या ४ हजार ५ सय ५ वटा, विकास बैकका १ हजार २१ वटा, फाइनेन्स कम्पनीहरूको २ सय ४६ वटा र लघुवित्तीय वित्तीय संस्थाहरूको ४ हजार ७९ वटा शाखा सञ्चालनमा रहेका छन्। राष्ट्र बैकका अनुसार यसअघि अर्थात् २०७६ असार मसान्तसम्ममा बैक तथा फाइनेन्स कम्पनीहरूको कुल शाखा संख्या ८ हजार ६ सय ६६ रहेको थियो। नेपालमा

बदलिएको संघीय राज्य संरचना बैकका लागि अवसरफै भएको छ। विगतमा दृढको अवस्था थियो। स्थानीय तहको निर्वाचन हुन नसकी राजनीतिक रिक्तताको अवस्था थियो। हाल आएर संघीयता विश्वका २८ देशहरूले अपनाएको अवस्था छ। हाम्रो देशमा गाउँबाट सहर पसेका मानिस अवसरको स्थानान्तरणसँगै गाउँ नै फर्किन थालेका छन्। उनीहरू बैकसँगै मिलेर व्यवसाय गर्न थालेका छन् जसले गर्दा बैकलाई काम गर्न, बजार बनाउने अवसर नै भएको छ। दूरदर्शी बैकहरूले ती सभ्यता बुझेर नै गाउँगाउँसम्म शाखा विस्तारलाई प्रतिस्पर्धात्मक रूपमा अघि बढाएका छन्। बैकमाथि मानिसहरूको विश्वास बढेको छ। अब साना स्तरका व्यापारीहरूले पनि स-सानो ढानिपको कारोबार पनि बैकबाट हुन थालेको छ। अबका दिनमा बैक मानवका लागि अपरिहार्य नै भइसकेको कुरामा कसैको पनि दुईमत नहोला।

सिस्नो: कसरी सेवन गर्दा राम्रो ? जानीराखौं !

सिस्नोको नियमित प्रयोगले स्वास्थ्यमा पर्ने सकारात्मक परिवर्तन त हुन्छ नै यसबाट धेरै पोषक तत्व पनि पाउन सकिन्छ । सिस्नोबाट क्याल्सियम, प्रोटीन, मिटामिन सि, कार्बोहाइड्रेट, फाइबर, फस्फोरस र फलाम पाईन्छ भने मुटु रोग, मधुमेह, गर्भवती तथा सुत्केरी महिलालाई फाईदा गर्दछ । भने उच्च रक्तचापलाई कम गर्छ । प्रोस्टेट ग्लान्डर बाधको समस्यालाई फाइदा पुऱ्याउछ ।

छाला र कपालको स्वास्थ्यलाई सुधार गर्छ अनुहारलाई चम्किलो बनाउछ साथै कपाल भर्ने समस्याको रोकथाम गर्दछ । सिस्नो खानको लागि प्रयोग गर्दा सम्पुर्ण सकिने नास हुने स्रोत होईन यसको जति बढि प्रयोग गर्न सकियो यसको उत्पादन क्षमताको पनि बढदै जान्छ किनकी जति सिस्नो काटिन्छ सिस्नोको मुना पनि पलाउदै जान्छ त्यसकारण अर्को फाईदा यसलाई आयआर्जनको माध्यम पनि बनाउन सकिन्छ ।

बारी, खेतका डिल र जंगलमा बेवारिसे अवस्थामा रहेको सिस्नुलाई पछिल्लो समय व्यावसायिक खेतीका रूपमा अंगाल्न थालीएको

छ उसो भए आउनुहोस यसका केहि फाइदाहरूका बारेमा जानकारी लिऔं ।

कसरी खाउ ?

- सामान्यतया सिस्नुलाई पखाली उम्लेको तातो पानीमा राखी घोटेर पकाउने प्रचलन छ । विशेष गरि यसमा नुन, खुर्सानी, टिपुरको बुल्लो, लसुन, मकैको च्याख्ला राखेमा पकाइन्छ ।

- तर, विदेशमा बटरमा प्याज, लसुन, लिंक, गाजर, फुराएर भेज स्टर्क र आलु राखेर सिस्नु पकाइन्छ । यसलाई बल्याण्ड गरेर छानिन्छ । अन्त्यमा नुन मरिच र त्रीम हालेर नेटल सुपको रूपमा प्रयोग गर्ने प्रचलन छ ।

- सिस्नुको चिया पनि त्यतिकै प्रचलित छ । यसलाई निकै स्वास्थ्यवर्द्धक पनि मानिन्छ । यसलाई ग्रीन-टि कै तरिकाले सेवन गरिन्छ । र, यसलाई जुसको रूपमा पनि पिउन सकिन्छ ।

- सहजताका लागि अहिले सुपर मार्केटमा सिस्नुको पाउडर पनि उपलब्ध छ । यसलाई सुप या तरकारीको रूपमा प्रयोग गर्न सकिन्छ ।

- सिस्नुको फुलको सुप बनाएर पनि प्रयोग गर्न सकिन्छ । यसलाई भात या मकैको च्याख्लासँग सेवन गर्दा निकै स्वादिष्ट हुन्छ ।

औषधीय गुण :

- सिस्नुले मुटु सम्बन्धी समस्यालाई निको पार्नका लागि सहयोग गर्छ ।

- यो मधुमेह रोगीका लागि पनि निकै उपयोगी हुन्छ ।

- सीस्नो गर्भवती तथा सुत्केरी महिलालाई समेत खुवाइन्छ । उनीहरूका लागि सिस्नु अति फाईदाजनक मानिन्छ ।

- तपाईंमा उच्च रक्तचापको समस्या छ भने पनि सिस्नुको सेवन गर्दा हुन्छ । यसले उच्च रक्तचापलाई नियन्त्रण गर्नमा सघाउ पुऱ्याउँछ ।

- प्रोस्टेट ग्लान्ड र बाधको समस्या भएका मानिसलाई पनि सिस्नुले राहत प्रदान गर्छ ।

- सिस्नु छाला र कपालका लागि निकै उपयोगी मानिन्छ । यसले अनुहार चम्किलो बनाउनुका साथै दाग हटाउनको लागि पनि मदत पुऱ्याउँछ ।

- यसले कपाल सिल्की बनाउन सहयोग गर्छ भने कपाल भर्नबाट रोक्ने काम गर्छ ।

- सिस्नुले शरिरमा रगतका नयाँ सेल बनाउनमा महत्वपूर्ण भूमिका खेल्छ । यसले डिएनए क्षयीकरण हुनबाटसमेत रोक्ने काम गर्छ ।

- पिसावको संक्रमण हुनेहरूले पनि नियमित सिस्नु सेवन गर्दा फाईदाजनक हुन्छ ।

- शरीरमा भएका विभिन्न एलर्जीको समस्या समाधानमा पनि सिस्नुले मदत पुऱ्याउने गर्छ ।

- शरिर दुख्ने समस्याको उपचार गर्नु छ भने पनि आजैबाट नियमित सिस्नुको प्रयोग गर्दा हुन्छ ।

बहुउपयोगी सिस्नु :

- सिस्नु जती काट्यो त्यति पलाउने भएकाले खेती गरे पनि लाम उठाउन सकिन्छ । यसलाई तारे हटोलदेखि विदेशमासमेत विक्री गर्न सकिन्छ ।

- औषधीको प्रयोजनका लागि सिस्नुको अत्याधिक माग हुने भएकाले यसलाई विदेश निर्यात गरेर आर्थिक लाभ लिन सकिन्छ ।

- यो मानिसको लागि मात्र नभई जनावरका लागि पनि स्वस्थकर मानिने अनुसन्धानले देखाएको छ । गाई भैसीलाई सिस्नु खुवाउदा निरोगी हुनुको साथै बुध पनि बढी दिने गर्छ ।

- सिस्नुको फुल र जरा कुखुरालाई खुवाएर आण्डा उत्पादनलाई बढाउन सकिन्छ ।

- यसको जरा औषधीको रूपमा प्रयोग गरिन्छ ।

- सिस्नुबाट क्याल्सियम, प्रोटीन, मिटामिन सी, प्याट, कार्बोहाइड्रेट, फाइबर, फस्फोरस र फलामजस्ता तत्व पाइन्छ ।

कोभिडको समयमा कार्यालयमा काम गर्दा कस्ता सावधानी अपनाउने ?

पानीले मिचिमिचि हात धुनुपर्छ ।

- दैनिक प्रयोगमा आउने र धेरै जनाले प्रयोग गर्ने ढोकाको ह्यान्डिल, डेस्क, बत्तीको स्वीच, शौचालय, किबोर्ड, टेलिफोन, प्रिन्टर, फिल्टर लगायतलाई सफा र निःसंक्रमण गरिराख्ने गर्नुपर्छ ।

- कर्मचारीहरू भेट हुने बित्तिकै हात मिलाउने, अँगालो हाल्ने कार्य नगर्ने ।

- लक्षण नदेखिएता पनि कोभिडको संक्रमण हुने भएकाले कुराकानी गर्दा पनि ६ फिटको दूरी कायम गरेर मात्र ग्राहक, सहकर्मीसँग कुराकानी गर्ने गर्नुपर्छ ।

- ब्रेक भएको बेला साथीभाइसँग खाजा खौदा पनि बाहिर खाने र दूरी कायम गरेर खानुपर्छ । खाइसकेपछि मास्क लगाएर मात्र गफ गर्ने गर्नुपर्छ ।

- सेवाग्राही आउने कार्यालय हो भने भीडभाड हुन नदिन त्यही अनुसार कार्यालयले व्यवस्था गर्नुपर्छ । जस्तै दूरी कायम गरिएको लाइन व्यवस्था गर्ने । सेवाग्राही बस्नका लागि दूरी बनाएर सोफा वा कुर्सी राख्ने विषयमा ध्यान दिनुपर्छ ।

- भाइरस भीडभाडमा र भेटिलेसन नमएका रूपमा छिटो सार्ने सम्भावना हुने भएकाले खुला हावा आवतजावत हुने कार्यालयको सेटअप तयार गरिनुपर्छ ।

- लिफ्टमा धेरै जना नचढ्ने । लिफ्टको बटन हातले थिच्नुहुन्छ । दृथ पिक र टिस्पु पेपरले थिच्ने । सकेसम्म भयाड चढेर माथि जाने ।

कोरोना भाइरस हामी सबैको लागि नयाँ हो । त्यसैले गर्भावस्थामा यसको प्रभाव कस्तो हुन्छ, यकिनका साथ भन्न सकिन्छ । रिसर्च भइरहेका छन् । तर विगतका महामारीपश्चात् गरिएका अध्ययनमा चाहिँ समय अगाडि बच्चा जन्मिएको पाइएको छ । सोही कारण त्यस्तो हुन नदिन गर्भवती र उनको परिवार अहिले सचेत हुन कुरा हो । अहिले अत्यावश्यक नभएसम्म अस्पताल जानु बेस हुन्छ । बरु नजिकैको स्वास्थ्यचौकी जाने वा चिकित्सकसँग फोनमा सल्लाह लिनुपर्छ । तर रगत देखापऱ्यो, सेतो पानी बऱ्यो, बेस्सरी पेट दुख्यो भने अस्पताल जानैपर्छ । यस्तो बेला गुगल गरेर जानु खोज्दा द्विविधा बढाइन्छ । पहिलो ६ महिनामा शरीरलाई आराम पुगेन भने गर्भवतन हुने भय हुन्छ । तेस्रो चरणमा पुगेपछि

गर्भावस्थाका तीन चरण हुन्छन् । प्रत्येक चरण तीन-तीन महिनाको हुन्छ । भाइरसको इन्फेक्सनले गर्भ खेर जाने वा समय नपुगी जन्मने डर त हुन्छ नै तर यसकै आधारमा अहिले

गर्भवतीले के गर्ने ?

नवगर्भवतीहरूलाई बच्चा नराख्नु वा फाल्नु भन्न सकिन्छ । भोलि आइपर्ने सक्ने कठिनाइबारे परामर्शचाहिँ दिनुपर्छ । पहिलो १२ हप्तामा फलिक एसिड चक्की खाइरहनुपर्छ । गर्भ रहनासाथ स्वास्थ्य परीक्षणका लागि अस्पताल गइहाल्नु पर्दैन । तर रगत जाने, पेट दुख्ने वा अन्य समस्या देखियो भने अस्पताल गएर भिडियो एक्सरे गर्दा ढुकढुक् हुन्छ । बच्चा पाठेघरभित्र बसेको छ/छैन, बच्चाको धड्कन कस्तो छ, थाहा पाइन्छरू सामान्यतया यो आठदेखि १२ हप्ताभित्र गरिन्छरू समस्या देखिएन भने भिडियो एक्सरे गर्नुपर्छ भन्ने छैन ।

घरमै बसेर पौष्टिक आहार खानुपर्छ । खुसी हुनुपर्छ । चिन्ता लिनु हुन्छ । मिटामिन सीले शरीरको प्रतिरक्षा प्रणाली बलियो बनाउँछ । त्यसैले किवी, एगोकाटो, कागती, अमला खानुपर्छ । गर्भावस्थाको पहिलो तीन महिना संवेदनशील र महत्त्वपूर्ण हुन्छ । यो अवधिमा पेटभित्रको बच्चा राम्रो छ भने बाँकी अवधिमा पनि राम्रै हुन्छ भनेर आशा गर्न सकिन्छ, शतप्रतिशत यस्तै हुन्छ भन्ने चाहिँ होइन । दोस्रो चरणमा भने एक पटक भिडियो एक्सरे गर्नुपर्छ, १८ देखि २० हप्तासम्मका यो बेला बच्चा अंगभंग भए/नभएको थाहा पाइन्छ । त्यसैले

घर नजिकै एक्सरे गर्ने ठाउँ छ, संक्रमणको प्रभाव त्यति देखिएको छैन भने जाँदा राम्रो हुन्छ । पहिलेको गर्भमा केही समस्या देखिएको थियो भने त्यसलाई दोहोरिन नदिन सोहीअनुषङ्गको परामर्श र पूर्वतयारी गर्नुपर्छ । सबैले एउटै तरिका अपनाउने भन्दा गर्भवती महिलाले आफूलाई कस्तो भइरहेको छ, सोहीअनुसार चिकित्सकसँग परामर्श लिने कुरा हो । अहिले अत्यावश्यक नभएसम्म अस्पताल जानु बेस हुन्छ । बरु नजिकैको स्वास्थ्यचौकी जाने वा चिकित्सकसँग फोनमा सल्लाह लिनुपर्छ । तर रगत देखापऱ्यो, सेतो पानी बऱ्यो, बेस्सरी पेट दुख्यो भने अस्पताल जानैपर्छ । यस्तो बेला गुगल गरेर जानु खोज्दा द्विविधा बढाइन्छ । पहिलो ६ महिनामा शरीरलाई आराम पुगेन भने गर्भवतन हुने भय हुन्छ । तेस्रो चरणमा पुगेपछि

भने हल्काफुल्का काम र हिंडुल गर्दा हुन्छ । भारी सामान कहिल्यै बोक्नु हुन्छ ।

आराम छ, पौष्टिक आहार पनि खाएको छ तर मनमा चिन्ता, डर छ भने तनावले हर्मोन सन्तुलन बिथोल्न सक्छ, जसले समय नपुगी बच्चा जन्मने डर हुन्छ । बच्चाको अंग पूर्ण विकास भएको हुन्छ । बनिस्केको हुन्छ तर अपुरो । आइसर्क काम गर्न नसक्ने हुन्छ । जस्तो : फोक्सो बनिस्केको हुन्छ तर ३५ हप्ताभन्दा पहिले बच्चा जन्मियो भने सास फेर्ने गाडो हुन्छ । त्यसैले गर्भवती महिला चिन्ताबाट मुक्त हुनैपर्छ । मनमा आनन्द हुनुपर्छ । बच्चा पेटभित्र कम खेल्न थाल्यो जस्तो लाग्यो भने चिकित्सकसँग सल्लाह लिनुपर्छ ।

यो भयो, गर्भ बसिसकेको हकमा अब अहिलेको अवस्थामा गर्भ राख्न कतिको उपयुक्त हुन्छ, त्यसबारे कुरा गरौं:

अहिले जति चिन्ता लिन्छ भने पनि चिन्ता भइरहने अवस्था छ, भोलि के होला भनेर यसै भनेर अस्थिर छैन । लकडाउन कहिले खुल्ने पनि दुंगो छैनरू त्यसैले मिल्छ भने यस्तो माहोलमा गर्भ नराख्न नै सुझाव दिन्छु मरू। गर्भधारण गर्ने हुन्छ भनेको त हैन तर रिस्क ज्यादा हुन्छ ।

कोभिड-१९ को महामारीमा प्रायःले घरबाटै काम गरिरहेका छन् । सबैजसो कार्यालयहरू खुला नभएता पनि अत्यावश्यक सेवाका कार्यालयहरू खुलिरहेका छन् । टूट्टूला कार्यालय जहाँ धेरै कर्मचारीहरू कार्यरत छन् त्यहाँ संक्रमणको जोखिम धेरै हुन सक्छ ।

कार्यालय र कार्यालयको कर्मचारीले संक्रमणको जोखिम कम गर्न कस्ता खालका सावधानी अपनाउने त ?

- कार्यालयमा पहिला जुन तरिकाको संरचना र व्यवस्थापन थियो अब यसमा फेरबदल गर्नुपर्छ । जस्तै नजिकनजिक टेबल-कुर्सी भएकालाई दूरी मिलाएर सेटअप गर्नुपर्छ ।

- सेन्सरयुक्त ढोका, ह्यान्डिल लगायतका कुरामा टूला कार्यालयहरूले संरचना परिवर्तन गर्नुपर्छ । कार्यालय छिन्नुअघि कर्मचारी र सेवाग्राहीले साबुन पानीले हात धोएर प्रवेश गर्ने वा अल्कोहलयुक्त स्पानिटाइजर प्रयोग गर्नुपर्छ ।

- कार्यालयमा स्पानिटाइजर, साबुन, टिस्पु पेपर लगायत हाइजिनिक टेबल-कुर्सी पर्याप्त मात्रामा कर्मचारी र ग्राहकका लागि उपलब्ध हुनुपर्छ ।

- कर्मचारीहरू मास्क लगाएर र दूरी (कम्तीमा २ मिटर) कायम गरेर बस्नुपर्छ । पटकपटक साबुन

हेटौंडा रम्बुलेन्स पाउनै हत्मे-हत्मे !

◆ विकास संवाददाता

पेटमा समस्या भएपछि रौतहटको चन्द्रपुर नगरपालिका-१ की ४० वर्षीया मनकुमारी खुसवार उपचारका लागि हेटौंडा आइन् । तीन दिन यही उपचार भयो । थप उपचारका लागि उनलाई काठमाडौं लैजानुपर्ने भयो । तर बिहीबार उनको परिवारलाई रम्बुलेन्स पाउन युद्ध लडे बराबर भयो । हेटौंडामा-१ मा रहेको सन्धो अस्पतालले उनको मुटुमा समस्या रहेको भन्दै बाँसबारी प्रहरीको सहयोगमा बल्लतल्ल रम्बुलेन्स बिरामी लैजान तयार भएको थियो । भरतपुरबाट हेटौंडा बिरामी ल्याएर चितवन फर्किन लागेको रम्बुलेन्स प्रहरीले खोजिदिएको हो । चितवनबाट अर्को रम्बुलेन्समा बिरामी ममीलाई लिएर हामी काठमाडौं आइपुगेका छौं, मनकुमारीका छोरा आकाश खुसवारले भने । हेटौंडाका करिब एक दर्जनभन्दा बढी रम्बुलेन्स चालकलाई फोन गर्दा पनि विभिन्न वहाना बनाएको उनले गुनासो गरे ।

शुक्रबार हेटौंडा-१० टीसीएन रोडका १९ वर्षीय युवाले विष सेवन गरे । उनको उपचार हेटौंडामा नहुने भयो । हेटौंडा अस्पतालमा सामान्य उपचारपश्चात् भेटिलेटरसहितको आईसीयू चाहिने भन्दै चिकित्सकले उनलाई भरतपुर लैजान सुझाए । तर उनलाई भरतपुर पुऱ्याउन कुनै पनि रम्बुलेन्स तयार भएनन् । लामो कोसिस गर्दासमेत रम्बुलेन्स नपाएपछि स्थानीय युवाहरूले उनलाई सुमोमा पठाए । अहिले उनको स्वास्थ्य अवस्था सामान्य छ । हेटौंडामा पर्याप्त रम्बुलेन्स भए पनि बिरामीले आवश्यक पर्दा पाउँदैनन् । जसले गर्दा कतिपय बिरामी अकालमै ज्यान गुमाउन बाध्य छन्, लामो समयदेखि रम्बुलेन्सको सहजताको माग राख्दै ध्यानाकर्षण गराइरहेका युवा विकेशलाल श्रेष्ठले भने । उनका अनुसार रम्बुलेन्स चालकहरू नजिकको रूटका बिरामी ल्याउँदा धेरै आम्दानी हुने भएपछि टाढा बिरामी लैजान/ल्याउन मान्दैनन् । रूपमा लिनुपर्ने बताउँछन् ।

प्रमुख जिल्ला अधिकारीको संयोजकत्वमा जिल्लामा रम्बुलेन्स सञ्चालन तथा समन्वय समिति छ । उक्त समितिले विभिन्न समयमा निर्देशन दिए पनि रम्बुलेन्स सेवा जिल्लामा सहज छैन । मकवानपुरका प्रजिअ गोविन्दप्रसाद रिजालले रम्बुलेन्स सेवालाई सहज बनाउन आफूले समन्वयात्मक बैठक राखेर स्वास्थ्य कार्यालयलाई आवश्यक सहजीकरण गर्न निर्देशन दिएको बताए । बैठकमा रम्बुलेन्स सञ्चालकहरूले भाडा दर पुनरावलोकन गर्नुपर्ने माग राखेका थिए । २०६६ देखि भाडादर पुनरावलोकन नभएको रहेछ । यस विषयमा रम्बुलेन्स चालकहरूसँग दोषो चरणमा छलफल गरिनेछ, प्रजिअ रिजालले भने ।

मकवानपुरगढीमा विकासले फड्को मार्दै

◆ विकास संवाददाता

मकवानपुरको गढी गाउँपालिकामा जनप्रतिनिधि आएपछि विकास निर्माणका कामले फड्को मारेको छ । पहिले कच्ची सडक, त्यो पनि वर्षायाममा गाडी नचल्ने बाध्यता भोदै आएका गाउँपालिकावासी अहिले पक्की सडक र खोलामा पुल बनेपछि सहज रूपमा ओहोर-दोहोर गर्न थालेका छन् ।

ठाउँ-ठाउँमा सडक निर्माणको कामसँगै वर्षायाममा खोला तर्न नसक्ने ठाउँमा पक्की पुल, फलामे पुल र कल्भर्ट निर्माणको कामले तिव्रता पाएको छ । केही बनिस्केका छन् भने केही निर्माणका चरणमा रहेका छन् । मकवानपुरगढी गाउँपालिकाका अध्यक्ष विदुर हुमागाईंको सक्रियतामा गाउँपालिकामा पुल निर्माण र सडक निर्माणका कामले प्राथमिकता पाएका छन् ।

मकवानपुर गढी गाउँपालिका वडा नम्बर ५ को ज्यामीरे खोलामा कुल ३ करोड ८ लाख रुपैयाँ लागतमा पक्की पुल निर्माण गरिएको छ । पुल निर्माणका लागि गढी गाउँपालिकाले सबैभन्दा धेरै एक करोड ७८ लाख रुपैयाँ खर्च गरेको अध्यक्ष हुमागाईंले बताए । त्यसमा संघीय सरकारले एक करोड रुपैयाँ र ३० लाख रुपैयाँ बागमती प्रदेश सरकारले खर्च गरेको छ ।

वर्षायाम लाग्ने बित्तिकै उर्लिएर आउने ज्यामीरे खोलाको त्रास अब हट्यो छ । वर्षा लागेपछि मानिसलाई खोला तर्न पनि समस्या हुने र गाडी ओहोर-दोहोर गर्न फनै समस्या हुने गरेको थियो । अहिले रूपुल निर्माण भएपछि स्थानीय निकै हर्षित भएका छन् ।

त्यस्तै गढी गाउँपालिकाको पहलमा गढी ४ वाइबाडीडा र गढी ५ कालीवन जोड्ने भोलुङ्गे पुल निर्माण गरिएको छ । यसैगरी मकवानपुर गढी गाउँपालिकाका वडा नम्बर ८ ओखरडाँडा र भीमफेदी गाउँपालिकाको वडा नम्बर २ इन्डुङ जोड्ने भोलुङ्गे पुल निर्माण गर्न लागिएको छ ।

मकवानपुर गढी ५ सिमल्टार र गढी ४ कुसुमटार जोड्नेको लागि फलामे

पुल निर्माण गर्न लागिएको अध्यक्ष हुमागाईंले बताए । कुल ६५ लाख रुपैयाँ लागतमा पुल निर्माण गर्न लागिएको हो । सडक नभएका र अहिले तत्काल समस्या भएका स्थानमा भोलुङ्गे पुल र फलामे पुल निर्माण हुने भएको छ ।

यसैगरी गढीको बागवली-देविडाँडामा

सरकारको एक करोड १८ लाख र अरु एक करोड ८२ लाख लगानी हुने भएको छ । टेक्नोमार्फत यो पुल निर्माणको काम भइरहेको छ ।

मकवानपुरगढी गाउँपालिका वडा नम्बर-६ डुङ्गेकुना-गढी २ र ३ को लामिडाँडा जोड्ने पुल निर्माण पनि सुरु

यो पुल निर्माण भएपछि गढीका धेरै परिवारलाई ओहोर-दोहोर गर्न सहज हुने छ । यस्तै गढीको सरमपुर र तल्लोछाप जोड्ने भोलुङ्गेपुल निर्माणको काम यसैवर्ष सुरु हुने भएको छ । गढी गाउँपालिका वडा नम्बर १ र बकैया गाउँपालिका वडा नम्बर ११ जोड्नेका लागि दुईवटा गाउँपालिकाको संयुक्त लगानीमा भोलुङ्गे पुल निर्माण गर्न लागिएको छ ।

मकवानपुर गढी गाउँपालिकाले विभिन्न वडामा साना खालका कल्भर्ट निर्माण गरेको छ । कल्भर्ट निर्माणपछि खोला र खोसा तर्न समस्या भोदै आएकाहरूलाई सहज भएको छ । कालो आर्थिक वर्षमा पनि करिब एक करोड रुपैयाँ लागतमा ५ वटा कल्भर्ट निर्माण गर्ने तयारी रहेको अध्यक्ष विदुर हुमागाईंले बताए ।

गढी गाउँपालिकाका ८ वटै वडामा रहेका खहरे खोला र सामरी खोलामा पुल नभएका कारण वर्षायाममा ओहोर दोहोर गर्न निकै समस्या हुने गर्थ्यो । यसलाई मध्यनजर गर्दै गाउँपालिका आफै, संघ र प्रदेश सरकारको लगानीमा पुल निर्माणको कामलाई

स्टील ट्रस ब्रिज निर्माण गर्न लागिएको छ । गाउँपालिका र संघीय सरकारको समपुरक बजेटबाट पुल निर्माण गर्न लागिएको हो । कुल ३ करोड लागतमा निर्माण गर्न लागिएको पुलमा संघीय

गर्न लागिएको छ । यसैवर्ष यो पुल निर्माणको काम सुरु गर्ने तयारी गरिएको अध्यक्ष हुमागाईंले जानकारी दिए । कुल १४ करोड रुपैयाँ लागतमा पुल निर्माण गर्न लागिएको हो ।

अगाडि बढाइएको हो । चातु आर्थिक वर्ष र आउँदा वर्षहरूमा प्राथमिकताका साथ पुल निर्माणको काम गरिने जनप्रतिनिधिहरूले बताएका छन् ।

हेटौंडाका अतिविपन्न ३ सय परिवारको स्वास्थ्य बीमा गरिदै

◆ विकास संवाददाता

हेटौंडा उपमहानगरपालिकाले चातु आर्थिक वर्षमा ३ सय परिवारको स्वास्थ्य बीमा गरिदिने भएको छ ।

नगरका अति विपन्न र लोपन्मुख जातीहरूको स्वास्थ्य बीमा गर्न लागिएको उपमहानगरपालिकाका मेयर हरिबहादुर महतले बताए । पहिले अति विपन्न र लोपन्मुख परिवारको निबेदन संकलन

गरेर प्राथमिकताका आधारमा वडा कार्यालयको शिफारिसमा विमा गरिने मेयर महतले बताए ।

गरिबीका कारण उपचार गर्न समस्या भएका परिवारका लागि यो बीमा कार्यक्रमले थप सहयोग पुग्ने छ । उपमहानगरपालिकाले एक परिवारलाई ३ हजार ५ सय रुपैयाँका दरले बीमा गरिदिदा सरकारले तोकिएको अस्पतालमा गएर उपचार गर्दा परिवारका सदस्यले

एक लाख सम्मको उपचार गर्न पाउने छन् ।

बित्तिको आर्थिक वर्षमा पनि

उपमहानगरपालिकाले ४ सय विपन्न परिवारको स्वास्थ्य बीमा गरिदिएको र यो वर्ष पनि यस कार्यक्रमलाई निरन्तरता दिएको मेयर महतले बताए । यो कार्यक्रमले गर्दा पैसा नभएकै कारण उपचार नपाउने समस्या हट्ने उनले बताए । चातु आर्थिक वर्षमा स्वास्थ्य बीमा गर्नका लागि उपमहानगरपालिकाले १० लाख ५० हजार रुपैयाँ छुट्याएको छ ।

अब हामै थाहानगरको ओखरबजारमै

छपाईको शुभाभ्म

फ्लेक्स प्रिन्ट

काठमाण्डौं, हेटौंडा धाउने पदैन्..

अत्याधुनिक नयाँ मेसीनद्वारा १ घण्टा भित्र बोर्ड व्यानर तयार

AARAV
creation

DESIGN&TEXT PRINT&PHOTOGRAPHY
Thaha-1, Okhribazar, 95556340/9802068340

हाम्रा अन्य सेवाहरू

- फ्लेक्स प्रिन्ट (ट्यानर/साइनबोर्ड)
- होटिङ बोर्ड/स्टिकर प्रिन्ट/
- फ्लेक्स फोटो/गायाको चिजो तयारी
- प्रमाण-पत्र/कट्टर-पत्र/प्रशासा पत्र तयारी
- कार्यक्रमको ट्याच तयारी
- विभिन्न डिजाइनका फ्रेमिङ
- फोटो स्टुडियो/पि.भि.सी. कार्ड

9855068340/9802068340

◆ विकास संवाददाता

बागमती प्रदेशका भौतिक पूर्वाधार विकास मन्त्री रामेश्वर फुयाँल संघीय राजधानी काठमाण्डौबाट प्रदेश राजधानी हेटौँडा जाँदा होस् या प्रदेशबाट संघीय राजधानी फर्कदा चित्लाङ चन्द्रागिरी सडकबाट ओहोर दोहोर गर्छन् । २३ सय वर्षदेखिको मुल बाटोलाई व्यवस्थित सडकको रूपमा विकास भैरहेका बेला मन्त्री फुयाँल अहिले त्यही बाटो भएर हिँड्छन् । उनी, छोटो बाटो भएकै कारणले मात्र उक्त सडकबाट हिँडेका हैनन् । मन्त्री फुयाँल सडकको समयमै निर्माण सक्नुको अभियानमा छन् । क्यालेण्डर बनाएर स्थानीयलाई उत्साह थपेका छन्, सांसदहरूसँग सहकार्य गरेका छन् । र, भन्छन्-हामी संघ, प्रदेश र स्थानीय सरकार पनि संगी छौं, सडक नबनाउन कसैलाई छुट छैन ।

मन्त्री फुयाँलले विकासका 'नक्स' बुझेका छन् । विकास तैर तरिकामा सिपालु भएकाले पनि होला उनी बागमती प्रदेशका भौतिक पूर्वाधार विकास मन्त्री भए । ३ कार्तिकमा उनी मकवानपुर थाहानगरको विकासमा चासो राख्दै नगर क्षेत्र आए । औपचारिक अनौपचारिक कार्यक्रममा थुप्रै पटक थाहानगर आएका भए पनि पालिकाका लागि उनको पहिलो स्वागत थियो । नगर प्रमुख लवशेर विष्ट, उपप्रमुख खड्ग गोपाली, प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत हरिलाल पुरीलगायत कार्यपालिका सदस्य र कर्मचारीहरूले उनको स्वागत गरे । उनी ऐतिहासिक पालुङ शहरको ऐतिहासिक सवाल उठान गर्न थाहानगर आएका थिए । मन्त्री आउने बाल पाएका पालुङ शहरका स्थानीयहरू चोकसम्म लिन आए । पालुङ शहर यस क्षेत्रकै मल्लकालिन इतिहास बोकेको नेवार बस्ती हो । पालुङ

मन्त्री फुयाँलको पालुङमा "विकास प्रतिवद्धता"

शहरमा स्थानीयहरूले बाजागाजासहित गरेको स्वागतले मन्त्री फुयाँललाई अलमलिएको अनुभव भयो । र, उनले भने:

*अशनतिर छु...
इन्द्रचोक तिर छु कि,
मखवनतिर छु ।*

औपचारिक कार्यक्रममा खुलेरै खुशी व्यक्त गरे । कला र संस्कृति युवापुस्तामा हस्तांतरण भएको दृश्यले गर्दगद भए । किनभने, बाजा बजाउने अधिकांश ३० मुनिका थिए । कार्यक्रममा बागमती प्रदेशले यस वर्ष पालुङसहित मकवानपुर को ५ वटा दुडुधारा पुर्नस्थापना तथा पुर्ननिर्माण गर्ने योजना रहेको सुनाए । बागमती सरकारले हरित बागमती प्रदेश अभियान सहित वातावरणमैत्री योजना बनाएर कार्यान्वयन गर्दै गरेको उल्लेख गरे । ताल तलैया, राजकुलो र दुडुधारा संरक्षणका कार्यक्रम प्रदेश सरकारले गर्ने योजना प्रस्तुत गरे ।

थाहा नगरपालिकाबाट आएको प्रस्तावलाई सहर्ष स्वीकारेको बताउँदै पालुङको दुडुधारा संरक्षणमा प्रतिवद्धता जनाए । मन्त्री फुयाँलले भने-दुडु धारा निर्माणको प्रस्ताव नगरबाट आएको छ, फल्टा भएको पाटी र सुक्ने नहुने जोर दुडुधाराको संरक्षणमा तपाईंहरू लानुस सहयोग हुन्छ । यहाँका नागरिकहरू सक्रिय हुनुस् स्थानीय तह र प्रदेशले सहयोग गर्छ, धेरै त लाख हैन चाहिने मध्येको ठीक-ठीक लाख' उनले भने- 'हिजोको कलात्मकता बढ्नु पर्छ घट्नु पाइदैन । मन्त्री फुयाँलले सार्वजनिक कार्यक्रममै प्रस्ताव राखे- 'ज्यु कि मज्यु ?' स्थानीयहरूले हर्षले ताली ठोकदै मन्त्रीको प्रस्ताव स्वीकारे भने- 'ज्यु...ज्यु ।' आफू २०५४ सालको तत्कालिन जिविस

उपसभापति हुँदा नै भाषा जोगाउन र उजना लिपीको तालिम दिलाउन अभियानमा लागेकाले ऐतिहासिकता जोगाउन आफू प्रतिवद्ध रहेको बताए । 'कुराले चिउरा भिञ्चैन', नेता मदन भण्डारीको 'डाइलम' सपट हिँदै भने- 'जनताको पाटोबाट स्थानीयहरूको समेत लगानी गर्ने पर्छ, धेरैपिच्छे १/१ रुपियाँ भएपनि संकलन गर्नुहोस ।' आफू पनि यस अभियानमा सहभागी भएको घोषणा गर्दै नागरिकले संकलन गर्ने पैसामा १ हजार थपिदिए । स्थानीयको सहयोग मिसाउनु पर्ने बताउँदै नुपु पैसा प्रदेश सरकारले केही लाख प्रदान गर्ने बाबा गरे । जोर धारा र फल्टालाई आकर्षक बनाउन र पालुङको मौलिक संस्कृति फलकने गरी निर्माण गर्न उनले स्थानीयलाई आग्रह गरे । छोरा छोरी बराबरी, गाउँ शहर बराबरीको प्रसंग

कोट्याउँदै भने-यो विकास घर भएको ठाउँमा मैले विकासको धेरै कुरा गर्नु पर्दैन, यहाँका नागरिक सचेत छन् ।' भौतिक पूर्वाधार विकास मन्त्री रामेश्वर फुयाँलले पालुङ, भगवती मन्दिर परिसर तथा पाण्डुकेश्वर मन्दिर क्षेत्रको समेत बेलुकी अबेरसम्म अवलोकन निरीक्षण गरेका थिए । कार्यक्रममा नगर प्रमुख लवशेर विष्टले नगर क्षेत्रमा रहेका ऐतिहासिक, पुरातात्विक सम्पदाको संरक्षणमा कार्य गरिरहेको बताउँदै प्रदेश सरकारको साथ आवश्यक भएको बताए । नगर प्रमुख विष्टले पालुङ शहरको फल्टा सहितको जोर दुडुधारा निर्माणका लागि सहयोग गरिदिन इस्टिमेट सहितको प्रस्ताव मन्त्री फुयाँललाई हतान्तरण गरे । थाहा नगरपालिका वडा नम्बर २ का अध्यक्ष गुप्त बहादुर कार्कीको

समाध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा नगर उपप्रमुख खड्ग गोपाली, थाहानगर सुरेन्द्रमान प्रधान, नेकपाका नेता राजु नापित, श्यामभक्त श्रेष्ठ, बहुउद्देश्यीय सहकारी संघ मकवानपुरका कोषाध्यक्ष विमलकुमार ढकाल, स्थानीय समाजसेवी नेत्र प्रधान, दिपेन्द्र प्रधान, पाण्डुकेश्वर क्षेत्र विकास समितिका अध्यक्ष जनक हमाल, इलाका प्रहरी कार्यालय पालुङका प्रमुख विकास कुमार तामाडलगायतकाको उपस्थिति रहेको थियो । पालुङ शहरका युवाहरूको नेवारी बाजागाजासहितको उक्त कार्यक्रममा पालुङको ऐतिहासिकताको विषयमा सम्पदा संरक्षण समितिका अध्यक्ष जंगली राजकुमार प्रधानले जानकारी गराएका थिए ।

थाहानगरमा मिनीमार्ट संचालनमा आयो

◆ विकास संवाददाता
मकवानपुर थाहा नगरपालिका वडा नम्बर ३ थाहानगरमा सुपर मार्केटको अवधारणा सहित मिनी मार्ट संचालनमा आएको छ ।
थाना बजारमा सपिङ्ग मार्ट संचालनमा आएको हो ।किरिब एक करोड लगानिमा मिनी मार्ट संचालन गरिएको मिनी मार्ट संचालक युगल ढकालले जानकारी दिए । थाहानगरमा व्यवस्थित किराना पसलको अभाव रहेकोमा मिनी मार्ट त्यो अभावलाई

परिपूर्ति गरेको स्थानिय उपभोक्ता उकेश चन्द्र केसीले बताए ।हाल मार्टमा खाद्यान्न, कस्मेटिक, ग्यास लगायत बच्चा देखी बुढा सम्मका लागि आवश्यक सामग्री तथा घरका चुलासम्मका सामान पाउनुका साथै होम डेलिभरीको समेत व्यवस्था रहेको संचालक ढकालले बताए ।
विस्तारै यो मार्टको शाखाहरू थाहानगरका मुख्य बजार क्षेत्रमा पनि विस्तार गर्दै लैजाने मार्टका अर्का संचालक बदि ढकालले जानकारी दिए ।

चित्लाङका अजिनपीडितलाई आर्थिक सहयोग

◆ विकास संवाददाता

गएको जेठ १७ गते आगलागीमा परी घर, खाद्यान्न, लत्ताकपडासहित सबै सामानहरू जलेपछि पीडामा परेका थाहा नगरपालिका-१० विसिङखेला तीन परिवारलाई समाजसेवी युवाहरूको पहलमा २ लाख १५ हजार रुपियाँ सहयोग प्रदान गरिएको छ । कतारस्थित बिसिङल युवा समाज कतारको पहलमा संकलन गरिएको १ लाख र काठमाण्डौ तथा स्थानीय क्षेत्रबाट संकलन गरिएको १ लाख १५ हजार गरी अग्नि पीडितलाई जम्मा २ लाख १५ हजार रुपिया सहयोग गरिएको अभियन्ता गोकुल बस्नेतले जानकारी दिए ।
घर जलेर नष्ट भएपछि घर बासबिहिन भएका उनीहरूका लागि सहयोग जुटाउन बिसिङखेल युवा समाज कतारमार्फत पुस्कर गमाल, अक्कल गमाल लगायतले पहल शुरु गरेका थिए भने बिसिङखेल क्षेत्रबाट काठमाण्डौमा गोकुल बस्नेत, जनक गमाल, डम्बर गमाल लगायतले पहलकदमी शुरु गरेका थिए ।
२ कार्तिकमा पीडितको घरमै पुगेर वडाअध्यक्ष हिराबहादुर गमालको साथमा अभियन्ताहरूको टोलीले सहयोग हस्तांतरण गरेको हो । अग्नि पीडितहरू जीवन गमाललाई ९८ हजार ७००, सानोकाजी गमाललाई ५८ हजार ३०० र

हेमकर्ण गमाललाई ५८ हजार ३०० रुपिया सहयोग गरिएको अभियन्ता जनक गमालले बताए ।
पीडित परिवारमध्ये माथिल्ला तलामा रहेको इयालबाट हाम फाल्टा घाइती भएकी २८ वर्षीया किरणदेबी गमालको उपचारमा समेत सहयोग गरिएको उनीहरूको भनाइ रहेको छ । काठमाण्डौ कलेकीरिथत सहिद मेमोरियल हस्पिटलमा भर्ना गरिँकी किरणदेवीको हाल डिस्चार्ज

भए पनि पूर्ण रूपमा निको हुन सकेको छैन । उक्त घटनामा किरणदेवीका ८ वर्षीय छोरा जेम्स र कान्छो छोरा ८ महिनाको आवास गमाल पनि घाइते भएका थिए ।
सहयोग हस्तांतरण कार्यक्रममा वडा अध्यक्ष हिराबहादुर गमाल, पूर्व वडा अध्यक्ष हरिदास गमाल, हिरा गमाल, प्याठा गमाल, उत्तम लामिजाने लगायत समाजसेवीहरूको सहभागिता रहेको थियो ।

बरिना बल, किबी खेतीमा सफल

विकास संवाददाता

मकवानपुरको थाहा नगरपालिका वडा नम्बर ४ तुलोमाखुकी ३४ वर्षिय बरीना बल तामाङको बारीमा अहिले लटरम्म किबी फलेको छ। किबीका साना विरुवासंगै तुला बोटमा किबी फलन थालेका छन्। ३४ वर्षिय महिलाको प्रयासमा तरकारी र फलफूल खेतीले गर्दा वरपरका गाउँले समेत चकित परेका छन्। आफ्नो एवलैको प्रयासले किबी र तरकारी खेती गरेको उनी बताउँछिन्।

पाँच वर्ष अगाडी थाहा पौरखी कृषि प्रालि फार्म दर्ता गरेर उनले महिला हरूले पनि चाहेमा काम गर्न सक्छन् भन्ने उदाहरण बनेकी छिन्। उनको किबी खेतीप्रतिको मिहिनतलाई बागमती प्रदेशको भूमि व्यावस्था, कृषि तथा सहकारी मन्त्रालय अन्तर्गतको कृषि विकास निर्देशनालय हेटौंडाले सहयोग गरेको छ। भिरालो जमिनमा सिंचाइ गर्नका लागि थप समस्या हुने भएपछि लिफ्ट सिंचाइका लागि सहयोग गरिएको निर्देशनालयका निर्देशक रविन्द्र बहादुर प्रधानले बताए।

लिफ्ट सिंचाइका कारण पानीको समस्या भने अहिले हटेको छ। राम्रो काम गर्ने र मेहनत गर्ने किसानका लागि लिफ्ट सिंचाइबाट काम गरिएको प्रधानले बताए। महिलाले निकै मेहनतका साथ काम गरेको र सफल देखिएकाले उनलाई सहयोग गरिएको हो। तामाङले सुरुमा अनुसन्धानको लागि ५० बोत किबी लगाएर सुरु गरेको र त्यसबाट राम्रो आम्दानी भएपछि थप किबी खेती

गरेको अनुभव सुनाउँछिन्। ८ वर्ष पुरानो किबीको एउटा बोटमा वर्षको ४० किलोसम्म फल्ने गरेको उनले सुनाइन्।

विज्ञका अनुसार किबीको आयु ६० वर्ष हुने विश्वास गरिएको छ। अहिले किसानको बारीबाट किबी प्रतिकेजी २ सय देखि २ सय ५० सम्ममा विक्री हुने गरेको छ। हेवार्ड, बुनो र एलिसन लगायतको जातको किबी बारीमा लगाइएको छ। कूल २ सय रोपनी जग्गामा खेती गरिरहेको उनले बताइन्। अहिले जम्मा ४ हजार किबीको बोट छ। सबै बोटमा किबी फल सुरु भएको छ। किबीको बोट सानो भएकोले किबीको बोटको वरीपर मुला र लसुन खेती समेत फस्टाएको छ।

करिब १ करोड ५० लाख व्यक्तिगत लगानीमा उनले काम गरेको बताइन्। लिफ्टीड सिंचाइको लागि बागमती प्रदेश सरकारको ३५ लाख अनुदान प्राप्त भएको र यसका कारण धेरै सहयोग पुगेको उनको भनाइ छ। लिफ्टीड सिंचाइको लागि मोटर चलाउन सोलार प्यानल जडान गरिएको छ। कृषि विकास निर्देशनालय हेटौंडाले दिएको लिफ्टीड सिंचाइले किबी र तरकारी खेतीको लागि निकै सजिलो भएको छ।

सिंचाई नहुने खोलभन्दा उच्च स्थानमा भएकाले लिफ्टीड सिंचाइको निकै महत्वपूर्ण काम गरेको निर्देशनालयका निर्देशक प्रधान बताउँछन्। किबीबाट वार्षिक कम्तिमा ५० लाख उत्पादन हुने लक्ष बरीनाको छ। किबी खेतीसँगै अर्को वर्षबाट मनपाहा पालन पनि गर्ने योजना सकेको बलले सुनाइन्।

ज्येष्ठ नागरिकको जिम्मेवारी हामी सबैको

हाम्रो शिरमाथिको ओत हुनु ती हात सतर्फताले नै हुनेछ अटल त्यो साथ

ज्येष्ठ नागरिकसँग कोरोनाविरुद्ध लड्ने प्रतिरोधात्मक क्षमता कम हुने हुँदा दशैमा विशेष ध्यान पुऱ्याऔं।

- ज्येष्ठ नागरिकहरूसँग भौतिक दुरी कायम गरेर आशीर्वाद बाँची। परीक्षकता परिवारका सदस्य बाहेक अरु कोही पनि उहाँहरूको संलग्नता नगर्ने।
- दशै आफ्नै घरभित्र, आफ्ना परिवारका तत्कालिन सदस्यसँग मात्र टिका लगाएर मनाउने।
- टिका अदान प्रदान गर्दा, खाना बनाउँदा, कर्बा सान्जुनानीले राम्रोसँग हात धुन नबिर्सौं। ज्येष्ठ नागरिकलाई पनि नियमित हात धुन लगाऔं।
- रुघा, खोकी, ज्वरो आएको छ भने ज्येष्ठ नागरिकबाट टाढै बसी। आशीर्वाद बाँचेर पनि भर्जुअल माध्यमबाट आशीर्वाद बाँची।
- सकेसम्म यात्रा गरेर ज्येष्ठ नागरिकको संलग्नता नगर्ने। यात्रा गरेर आएका परन्तै सवस्थताई पनि १४ दिनसम्म उहाँहरूको संलग्नबाट टाढा राख्ने। कतिमा दुई मीटरको दुरीबाट मात्रै कुरा गरी। त्यसरी भेट्दा समेत मास्क लगाउन नबिर्सौं।
- खोकी, ज्वरो, स्वासप्रवासमा अडेरौ भए तुरुन्त स्वास्थ्यकर्मीसँग परामर्श लिउं।

हामी घर फर्किए हाम्रा गाउँमा भएका अग्रज र ज्येष्ठ नागरिकलाई जोखिम बढ्छ। त्यसैले यो दशैमा सकेसम्म जहाँ छौं त्यहिँ बसौं।

नेपाल सरकार
सञ्चार तथा सूचना प्रविधि मन्त्रालय
सूचना तथा प्रसारण विभाग

NOVEL CORONA VIRUS (nCoV)

सर्वसाधारणका लागि जनचेतनामुलक संदेश

नोवेल कोरोनाभाइरसका मुख्य लक्षणहरू

ज्वरो
(१००.४°F भन्दा माथि)

घास प्रधासमा
अत्याधिक समस्या

रुघा र खोकी

"कोरोना भाइरस प्रभावित देशहरूबाट आउने मानिसहरूमा दुई हप्ता भित्र रुघाखोकी लागेमा ज्वरो आएमा, घट्टी/टाउको दुबेमा, घासप्रधासमा आत्याधिक समस्या भएमा तुरुन्त नजिकको स्वास्थ्य संस्थामा सम्पर्क गर्ने।"

नोवेल कोरोनाभाइरसबाट कसरी आफू र अरूलाई बचाउने?

नियमित रूपमा साबुन-पानीले हात धुने

खोक्दा र हाछुनु गर्दा नाक र मुख छोप्ने

यदि फलू जस्तो लक्षण (Flu-like symptoms) देखिएमा चिकित्सकसँग परामर्श लिने

फलू जस्तो लक्षण देखाउने जो कोहीको सम्पर्कबाट टाढा रहने

जंगली तथा घरेलू पशुपन्छी हरूसँग असुरक्षित सम्पर्कबाट टाढा रहने

पशुजन्य मासु/अन्डा राम्रोसँग पाकेको मात्र खाने

नोवेल कोरोना भाइरस भनेको के हो?

यो नयाँ प्रजातिको भाइरस हो जुन मानव जातिमा पहिले पहिचान भएको थिएन। यस भाइरसले मानिस र पशुहरूमा संक्रमण गर्दछ। यस भाइरसले सामान्य रुघा खोकी देखि गम्भीर प्रकारको तीब्र घासप्रधास Severe Acute Respiratory Syndrome (SARS) सम्म गराउन सक्दछ।

नोवेल कोरोना भाइरस जनावरबाट मानिसमा संक्रमित भएको कुनै बैज्ञानिक आधार हाल छैन।

के मानिसमा जनावरहरूबाट नोवेल कोरोना भाइरस संक्रमित हुन सक्दछ?

के नोवेल कोरोना भाइरस र SARS एउटै हुन्?

सन् २००३ मा देखिएको SARS र नोवेल कोरोना भाइरस एउटै प्रजातिका भाइरस हुन्। दुवै भाइरसले विरामीलाई गम्भीर बनाउन सक्दछन्। सबैभन्दा महत्वपूर्ण कुरा, नोवेल कोरोना भाइरस मानिसहरू बीच सजिलै सर्न सक्दछ भनेर अहिले पुष्टी भएको छैन।

मानिस कसरी यो भाइरसबाट संक्रमित भएका छन् भने बारेमा आज सम्म बैज्ञानिक तवरले पुष्टी भएको छैन। हाल यस विषयमा अनुसन्धान भइरहेको छ।

मानिस कसरी यो भाइरसबाट संक्रमित हुन सक्दछ?

के यो एक व्यक्तबाट अर्को व्यक्तमा सर्न सक्दछ?

अहिले निश्चितताका साथ भन्न सकिने अवस्था छैन। एउटै परिवारका सदस्यहरू विरामी भएको पाइएकोले, मानव-मानव बीचमा सितित तवरले सर्न सम्भावना रहेको अनुमान गरिएको छ। साथै, परिवारका सदस्यहरू एकै छोटबाट संक्रमण भएको हुन सक्ने सम्भावना पनि रहेको छ।

सामान्यतः यस भाइरसको संक्रमण कसरी हुन्छ भने बारेमा एकिन जानकारी छैन। तथापि रुघा, खोकी तथा घास प्रधासका विरामीको नजिक नजाने तथा हातको सरसफाई नियमित गरेमा संक्रमणको सम्भावना कम रहन्छ।

यस भाइरसको संक्रमणबाट कसरी बच्न सकिन्छ?

के कोरोना भाइरसको लागि उपचार छ?

नोवेल कोरोना भाइरसले गर्दा हुने रोगको लागि कुनै खास उपचार छैन। यद्यपि यो भाइरसले निम्त्याएका धेरै लक्षणहरूको उपचार गर्न सकिन्छ, त्यसैले विरामीको उपचार लक्षणको आधारमा गरिन्छ। साथै यस भाइरसको विरुद्ध हाललाई कुनै खोप उपलब्ध छैन।

थाहा नगरपालिका
नगर कार्यपालिका कार्यालय, स्वास्थ्य शाखा, इन्द्रायणी चौर, मकवानपुर